

βλεφαρίδα ἡ, λόγ. σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. βλεφαρίς.

Ἡ τρίχα ἡ φυομένη εἰς τὸ χεῖλος τοῦ βλεφάρου. συνών. ματόκλαδο, ματοτσίνουρο.

βλέφαρο τό, βλέφαρον Πόντ. βλέφαρο κοιν. βλέφαρον βόρ. ιδιῶμ. γλέφαρον Κύπρ. Πόντ. γλέφαρο πολλαχ. γλέφαρον πολλαχ. βορ. ιδιῶμ. γλέφαρο Μέγαρο. γλέφαρον Μακεδ. Σάμ. γλέφαρον Μακεδ. δλέφαρο Εὐβ. (Κάρυστ. Πλατανιστ.) δλέφαρον Θεσσ. φλέφαρο Ἀθῆν. (παλαιότ.) γλέφαρους ὁ, Θράκ. (Αἰν. Μάδυτ. Μαρών.) Μακεδ. (Σέρρ. Χαλκιδ.) κ. ἄ. γλέφαρους Θεσσ. Σάμ. ἀγλέφαρους Εὐβ. (Ἀκρ. Ψαχν.) Μακεδ. (Χαλκιδ.) ἀγλέφαρους Θεσσ. ἀγκλέφαρους Μακεδ. (Ἀρν.) ἀγκρέφαλους Μακεδ. (Χαλκιδ.) κλέφαρος Μέγαρο. ἀδλέφαρος Εὐβ. (Αὐλώναρ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. βλέφαρον, παρ' ὃ καὶ Δωρ. γλέφαρον. Διὰ τὸ γλέφαρο, δλέφαρο ἰδ. γράμμα β 5 α καὶ 4.

1) Δερματομυώδης πτυχή ἀποτελοῦσα κινητὸν παραπέτασμα πρόσθεν τοῦ βολβοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ κοιν. καὶ Πόντ.: Ποίημ.

Ἔχω τὰ μάτια δλάνοιχα καὶ δὲ σὲ βλέπ' ὁ μαῦρος, μού κόψανε τὰ βλέφαρα ἐπὲς μὲ τὸ μαχαίρι καὶ μού τὰ σκοτιδῶσανε μὲ σίδερο ἀναμμένο

ΑΒαλαωρ. Ἔργ. 2, 107. β) Μεταφ. ἡ ἔκφρασις τῶν ὀφθαλμῶν Κέρκ.: Κατάλαβα τὴν ὁρεξί του ἀπὸ τὸ βλέφαρό του. 2) Συνεκδ. τὸ μέτωπον Ἀθῆν. (παλαιότ.) Εὐβ. (Ἀκρ. Αὐλώναρ. Κάρυστ. Κουρ. Ὁρ. Στρόπον.) Ἡπ. Θεσσ. (Ἄλμυρ. Ζαγορ. Ὀλυμπ. κ. ἄ.) Θράκ. (Αἰν. Μάδυτ. Μαρών.) Ἰμβρ. Μακεδ. (Ἀρν. Βελβ. Θεσσαλον. Σέρρ. Χαλκιδ. κ. ἄ.) Μέγαρο. Σκυρ. Στερελλ. (Ἀράχ. Εὐρυταν.) κ. ἄ.: Φύτρουσι ἕνα κέρατον 'ς τὸν γλέφαρον τ' ἀπ' πάν' ἀπ' τοῦ φρύ' τ' (ἐκ παραμυθ.) Αἰν. || Φρ. τό 'χου γναλί ἡ παστρικὸ τοῦ γλέφαρον μ' (δὲν δύναται κάνεις νὰ μὲ ψέξη διὰ κακὴν προᾶξιν) Ἀράχ. Τὸν γλέφαρον μ' εἶνι παστρικὸ (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Ἰμβρ. Ἔχ' τ' ἀστέρ' 'ς τὸν γλέφαρον (εἶναι εὐδιάκριτος) Ἀλμυρ. || Ἄσμ.

Ἔχει τὸν γλέφαρον πλατὺ | σὰν ἕνα Τούρκικον χαρτί Χαλκιδ. 3) Ἡ κορυφή τῆς κεφαλῆς Σάμ. 4) Τὸ λίθινον ἐπιστύλιον θύρας ἡ παραθύρου Πελοπν. (Λακων. κ. ἄ.) Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γλέφαρο καὶ ὡς τοπων. Νάξ. (Φιλότ.)

βλέψι ἡ, Κέρκ. Λευκ. — Λεξ. Βλαστ. 388 Δημητρ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. βλέψις.

1) Ὁρασις Λευκ. — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.: Ἔχασε τὴν βλέψιν του Λευκ. Ἀδυνάτισε ἡ βλέψιν του αὐτόθ. β) Βλέμμα Κέρκ.: Ἔχει μὲ βλέψιν ποῦ σὲ σκιάζει. Συνών. μάτι. 2) Ὁψις Κέρκ.: Ἡ βλέψιν του δὲ μ' ἀρέσει, μού 'κάζεται ποῦ εἶναι ἀνήμερος (μού 'κάζεται ἀντὶ μού εἰ- κάζεται = νομίζω, μού φαίνεται).

βλέψιμο τό, Λεξ. Βλαστ. 388 γλέψ'μον Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ παλαιοῦ ἁμαρτ. οὐσ. βλέψιμον παρὰ τὸν ἀόρ. ἔβλεψα τοῦ βλέπω. Ὁ τύπ. καὶ παρὰ Βλάχ.

Τὸ νὰ βλέπη τις ἐνθ' ἄν.: Φρ. Τρανὸ γλέψ'μον (ὅταν βλέπουν οἱ συμπεθέροι διὰ πρώτην φορὰν ἐπισήμως παρουσιαζομένην τὴν νύμφην) Βλάστ. Συνών. κοίταγμα, ξάνοιγμα.

βλημίδιν τό, Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Κερασ.) βλημίδ' Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) φλημίδ' Πόντ. (Λιβερ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βλημὶν κατὰ τύπ. ὑποκορ. διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. — ἰδιν.

Ὁ δακτυλιόλιθος ἐνθ' ἄν.: Ἡπάστριπα κ' ἔκαμά του βλημίδιν (τὸ ἐκαθάρισα καὶ τὸ ἔκαμα νὰ λάμπη ἀπὸ τὴν καθαριότητα, ὅπως λάμπει ὁ λίθος τοῦ δακτυλίου) Λιβύσσ. Συνών. βλημίν.

βλημὶν τό, Πόντ. (Χαλδ. κ. ἄ.) βλεμὶν Πόντ. (Οἰν.) βλεμὶ Πόντ. (Σινώπ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. βλημα κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν ὀνομαστικὴν.

1) Βλημίδιν, ὁ ἰδ., Πόντ. (Οἰν. Χαλδ. κ. ἄ.) β) Μετων. ὁ ἀπαστρέπτων ἐκ καθαριότητος ὡς ὁ δακτυλιόλιθος Πόντ. (Σινώπ.) 2) Ἡ σφενδόνη τοῦ δακτυλίου Πόντ. (Οἰν.) 3) Ἐξάνθημα τοῦ ὀφθαλμοῦ Πόντ. (Σινώπ.)

βληχιάζω Θήρ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. βληχάζω. Ὁ μεταπλασμός κατὰ τὸ βραχνιάζω.

1) Βληχῶμαι, ἐπὶ προβάτων. 2) Γίνομαι βραχνός: || Ἄσμ.

Μὴ μού παραπονέεστε, γιὰτ' εἶμαι βληχιασμένος, ἦπα νερὸ τοῦ πηαδοῦ κ' ἡβλήχασ' ὁ καθημένος. Συνών. βραχνιάζω.

βληχον τό, Ἰκαρ. βληχα ἡ, Ἰκαρ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. βληχνον.

Τὸ φυτὸν πτέρεις.

βληχωνάκι τό, ἁμαρτ. γληφωνάκι ΓΚαμπούρογλ. Ἀναδρομάρ. 100 καὶ 107 — Λεξ. Βλαστ. 461. γληφω-νάτσι Ἀθῆν. (παλαιότ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βληχώνι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. — ἄκι κατὰ τύπ. ὑποκοριστικόν.

Ὁ ἄγριος ἡδύοσμος.

βληχωνεᾶ ἡ, ἁμαρτ. γληφωνεᾶ Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βληχώνι κατὰ τὰ ἄλλα εἰς -εᾶ ὀνόματα φυτῶν.

Βληχώνι, ὁ ἰδ.

βληχώνι τό, ΠΓεννάδ. 409 — Λεξ. Μ'Εγκυκλ. Βλαστ. 461 βληχούνι Εὐβ. (Κουρ. Ὁξύλιθ. Ὁρ.) Κάρπ. Σκυρ. κ. ἄ. — ΠΓεννάδ. 409 — Λεξ. Μ'Εγκυκλ. βληχούν' Στερελλ. (Ἀράχ.) βλεχούνι Πελοπν. (Πάτρ.) βλοχών' Πόντ. (Τραπ.) βλουχούν' Θράκ. (Αἰν.) γληφώνιν

